

עפ"ג 42867/04/19 - ראפת אבו עסב נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ג 42867-04-19

לפני כב' השופט רפי כרמל, אב"ד

כב' השופט אריה רומנוב

כב' השופטת שירלי רנר

המערער

ראפת אבו עסב

ע"י ב"כ עו"ד עומיר

נגד

המשיבה

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

פסק דין

ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופטת ג'ויה סקפה שפירא) מיום 27.3.19

בת"פ 47512-12-17, ת"פ 10633-08-18, ת"פ 4506-09-18 ות"פ 37337-12-17.

כללי

1. המערער הורשע על יסוד הודאתו בניסיון גניבת רכב, פריצה לרכב בכוונה לגנוב בצוותא, גניבה בצוותא, הפרת הוראה חוקית, החזקת נכס החשוד כגנוב איומים, והחזקת מכשירי פריצה. המערער נדון ל - 22 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו, הופעל במצטבר מאסר מותנה בן 6 חודשים מתיק קודם, והוטלו עליו 7 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור עבירה מסוג פשע לפי פרק יא' לחוק העונשין, 4 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור מסוג עוון לפי פרק יא' לחוק העונשין, פיצוי לשני מתלוננים בסך 500 ₪ לכל אחד, וקנס. הערעור מופנה כנגד חומרת העונש והפעלת המאסר המותנה במצטבר.

2. המערער הורשע בעבירה של ניסיון גניבת רכב שבוצע ביום 19.11.17 ולאחר מכן איים על שוטר במעמד חקירה במשטרה בהתייחס לאביו. המערער צירף שלושה תיקים: פריצה לרכב ביום 2.8.18 בכוונה לגנוב ביחד עם אחיו וקטין נוסף וגניבת ארגז כלים מקצועי שהכיל כלי עבודה ששוויים נאמד בכ - 20,000 ₪. המערער עשה כן תוך הפרה של מעצר בית מלא שהוטל עליו בתיק אחר; ביום 27.9.17 נעצר המערער לאחר שהחזיק בתעודת נכה שאינה שייכת לו ואשר נגנבה, בה עשה שימוש על מנת להחנות את רכבו ולחמוק מתשלום דמי חניה. המערער איים על שוטר. לאחר מכן, השתולל בתחנת המשטרה, השליך כוסות על הרצפה, ואיים על השוטר שעצר אותו; ביום 10.8.17 החזיק המערער ברכבו כלי פריצה ובהם מסורית יד למתכת ולום.

טענות הצדדים

3. ב"כ המערער עותר להקלת עונשו של המערער. לטענת הסנגור, העונשים שהוטלו על המערער הם חמורים ביחס לעבירות בהן הורשע ולמצבו הבריאותי, ויש למקמו בחלקו התחתון של מתחם הענישה שקבע בית משפט קמא ואף לסטות בעניינו לקולה ממתחם זה. כמו כן, יש להפעיל בחופף את המאסר המותנה שמקורו בתיק משנת 2012 בגין עבירה משנת 2009, זאת, נוכח קורות חייו של המערער, מצבו הרפואי ורצונו לצאת ממעגל הפלילים. המערער לקח אחריות על ביצוע העבירות, הביע חרטה וצער על מעשיו. נטען, כי הפגיעה הצפויה משליחתו למאסר ממושך אינה עולה בקנה אחד עם שיקולי הענישה האחרים והאינטרס שבשיקומו של המערער. יש להתחשב בנסיבות חייו כפי שפורטו בתסקיר שירות המבחן ולהבין כי ביצע את העבירות על רקע מצבו הבריאותי והנפשי ומתוך ניסיון לשפר את תדמיתו. בנוסף, באה הפניה למכתב שכתב המערער אודות יכולת השתפרות עצמית ואמונה עצמית. המערער מאמין בעצמו ובאה הפניה לתעודות שניתנו לו בתקופת מעצרו. המערער החל בהליך טיפולי, אך מצבו הנפשי והבריאותי הכריע אותו. למערער ילדות קשה והחל לפרנס את משפחתו עוד מגיל 8. הבקשה בשלב הערעור הינו שעונשי המאסר יחפפו זה לזה ולא יצטברו כפי שנקבע.

ב"כ המשיבה טען כי עונשו של המערער הוא על הצד הנמוך של כל מתחם שנקבע לכל עבירה, דהיינו הוטל עליו העונש הקל, כאשר היה מקום, בנסיבות, לענישה מחמירה יותר. המערער קיבל אופציות לשיקום, ניסו להתמודד עם בעיותיו והוא לא ניצל ההזדמנות. באשר למאסר מותנה - לא היה מקום שלא להפעילו במצטבר. העונש הכולל הוא ראוי ואין מקום להתערב בגזר הדין.

תסקיר שירות המבחן

4. מתסקיר שירות המבחן שנערך בעניינו של המערער עולה כי הוא בן 27 שנים, רווק, טרם מעצרו התגורר בבית הוריו ולא עבד באופן מסודר. סובל מחוסר איזון של בלוטת התריס ובעיות רפואיות נלוות לכך. אינו יודע קרוא וכתוב וסיים 4 שנות לימוד בלבד. גדל בתנאי מצוקה כלכלית והזנחה רגשית והוצא בגיל צעיר לפנימייה. מעורב בפלילים מאז גיל 15, לו 9 תיקים קודמים בגין עבירות רכוש ואלימות, בגינם נדון לשני מאסרים בפועל. בשנת 2015 נדון לעונש מאסר בפועל ומאסר מותנה בגין שני תיקים של עבירות רכוש משנת 2009. המערער קיבל אחריות לביצוע העבירות והביע צער על ביצוען. שירות המבחן התרשם מאדם אימפולסיבי, בעל דפוסים עברייניים מושרשים מגיל צעיר, המתקשה להציב גבולות ונוטה להתמודד עם רגשות כעס ותסכול באופן של פגיעה באחר. ניכר כי מאסריו המרובים אינם מהווים עבורו גורם מרתיע ומציב גבולות. ניסיון לשלבו בקהילה טיפולית כשל. שירות המבחן נמנע מהמלצה שיקומית והמליץ על מאסר ומאסר מותנה.

דין

5. לזכות המערער עומדת הודאתו במיוחס לו, שהביאה לחיסכון בזמן שיפוטי ולייעול ההליכים, האחריות שלקח על המעשים והבעת חרטה. כמו כן, יש להביא במכלול השיקולים לקולה את מצבו הרפואי של המערער, עליו עמד שירות המבחן בתסקירו, ואת הרקע המשפחתי בו גדל המערער. מאידך, לחובת המערער נזקפת חומרת העבירות שביצע, ביצוע חלק מהעבירות ביחד עם אחרים, באופן המחייב תכנון מוקדם בחלק מהמקרים, ביצוע העבירות בזו אחר זו בתוך תקופה של כשנה בלבד, במהלכה נפתחו כנגדו ארבעה תיקים. כל זאת, זמן לא רב מעת ששוחרר מתקופת

מאסר לא מבוטלת וכשתלוי ועומד נגדו מאסר על תנאי בן חצי שנה. לחובתו של המערער גם עבר פלילי מכביד, הכולל חמש הרשעות בעבירות רכוש ואלימות, בגין ריצה שני עונשי מאסר לתקופות לא קצרות, ונראה כי לא היה בכל אלה כדי להרתיעו מלשוב ולבצע עבירות פעם אחר פעם. מתסקיר שירות המבחן, שעמד על דפוסיו העברייניים של המערער, נטייתו האימפולסיבית וקשייו לעמוד בגבולות וקשייו להירתם להליך טיפולי משמעותי, עולה כי בעניינו של המערער נדרשת הרתעה ממשית ומציבת גבולות. עם זאת, נוכח שיקומו המוצלח של המערער בין כותלי הכלא, ניתן, לפנים משורת הדין, להקל עמו באופן שמחצית מתקופת התנאי שהופעלה תחול בחופף ומחיצתה במצטבר באופן שהמערער ירצה עונש מאסר בפועל כולל לתקופת 25 חודשים. יתר חלקי גזר הדין יעמדו על כנם.

ניתן היום, י"א טבת תש"פ, 08 ינואר 2020, במעמד ב"כ המערער, המערער וב"כ המשיבה.

שירלי רנר, שופטת

אריה רומנוב, שופט

רפי כרמל, שופט, אב"ד